

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. Габрово, 17.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на пети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Диян Д. Атанасов

при участието на секретаря Елисавета Б. И.
като разгледа докладваното от Диян Д. Атанасов Гражданско дело № 20234210101212 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба от ЕТ „Маргарита Миндева“, ЕИК:030064973, със седалище и адрес на управление гр. Габрово, ул. „Венец“ №22, представляван от М.Н.М., против „Енерго-про продажби“ АД, ЕИК:103533691, със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ 258, Варна Тауърс Г.

В исковата молба се твърди, че на 26.07.2023 г. на ищцата била връчена покана за доброволно изпълнение от ЧСИ Галина Николова №733, чрез кметски наместник с. Думници, от кредитора „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД - гр. Варна за сумата от 546,78 лева, включваща главница 148.84 лв., законна лихва за периода 23.06.2022г. до 25.07.2023г. - 17.79 лв., неолихвяеми вземания 53.17лв., присъдени разноси - 75.00 лв. Изпълнителното дело е №20237330400083 и е заведено на основание Заповед за изпълнение №576/30.06.2022г. по Частно гражданско дело №1152/2022 г. и Изпълнителен лист от 19.12.2022 г. на РС Габрово. Задължението към кредитора „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД - гр. Варна е за периода 20.09.2018г. до 20.11.2018 г. за обект с аб. №13651040 Велковци - Габровска област с кл. №1600089381, заедно със законна лихва от 23.06.2022 г.

Според ищцата, видно от горепосочените дати, е изтекъл тригодишния давностен срок за периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. „В“ от ГПК. Затова моли съда да постанови решение за това, че не дължи горепосочената сума на кредитора „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД - гр. Варна, тъй като е изтекла предвидената в закона

погасителна давност по чл. 111, б „В" от ГПК.

В съдебно заседание М.М. се явява лично и поддържа предявения иск. Поясни че, тригодишният давностен срок следва да се брои от 20.11.2018 г. и счита, че същият изтича на 20.11.2021 г., а делото пред РС Габрово, по което е издадена заповед за изпълнение, е образувано близо една година след това.

Ответното дружество е представило писмен отговор, чрез пълномощника си юрисконсулт М. Казакова. В него изразява становище за недопустимост и неоснователност на предявения иск, по следните съображения:

На 23.06.2022 г. срещу ЕТ „Маргарита Миндева“ е образувано заповедно производство по реда на чл. 410 от ГПК пред Районен съд Габрово във връзка със съществуващи задължения по отношение на дружеството. Със Заповед за изпълнение №576/30.06.2022 г. по ч. гр. д. №1152/2022 г. по описа на Районен съд Габрово, длъжникът е осъден да заплати на дружеството-ответник сумата от 546.78 лв., от които 148.84 лв., представляваща главница за неплатени фактури, издадени в периода 20.09.2018 - 20.11.2018, за обект с клиентски №16000893810. находящ се в гр. Габрово, Велковци, сумата от 53.17 лв., представляваща мораторна лихва за периода до 09.06.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата считано от 23.06.2022г. до окончателното изплащане на задължението, и сумата от 75 лв. присъдени разноски по делото. След направена справка в деловодството на РС Габрово се установило, че съдът е приел, че заповедта е редовно връчена. Няма данни за подадено възражение по реда на чл. 414 от ГПК, поради което същата е влязла в сила. Издаден е изпълнителен лист. въз основа на който е образувано ИД 83/2023 по описа на ЧСИ Галина Николова. рег.№733, район на действие ОС Габрово.

Длъжникът в заповедното производство може да се защити срещу издадената срещу него заповед за изпълнение, като подаде възражение по чл. 414, ал. 1 от ГПК. Неподаването на възражение създава стабилитет на издадената заповед за изпълнение. С влизането в сила на заповедта за изпълнение се преклудират всички факти и възражения на длъжника, настъпили преди този момент, поради което длъжникът няма право да се позовава на тях и да оспорва вземането. След влизане в сила на заповедта за изпълнение следва друг етап на защитата на длъжника по оспорване на изпълнението, в който той следва да се позове на непреклудирани факти, настъпили след изтичане на срока за възражение. Оспорването от длъжника, основано на факти и обстоятелства, настъпили преди влизане в сила на заповедта за изпълнение и относими към ликвидността и изискуемостта на вземането, е следвало да се извърши с възражението по чл. 414, ал. 1 от ГПК. Длъжникът може да оспорва изпълнението чрез иска по чл. 439 от ГПК, но съгласно чл. 439 ал. 2 от ГПК това оспорване може да се основава само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене.

Съгласно Определение № 214/15.05.2018 г. по ч.гр.д. № 1528/2018 на ВКС.

влязлата в сила заповед за изпълнение формира сила на присъдено нещо и установява с обвързваща страните сила, че вземането съществува. От момента, в който заповедта е влязла в сила започва да тече нова давност, която всякога е пет години (чл. 117 ал. 2 ЗЗД). Подаденият иск е неоснователен, тъй като погасителната давност е прекъсната на 11.10.2022 г. с влизане в сила на заповед №576/30.06.2022г. за изпълнение на парично задължение по ЧГД 1152/2022 на РС Габрово, от която дата е започнала да тече нова погасителна давност, която не е изтекла към момента на предявяване на настоящия иск.

Приложимата давност е тази по чл. 117, ал. 2 от ЗЗД и същата съгласно чл. 116 б. „в“ от ЗЗД се прекъсва с предприемане на действия по принудително изпълнение. Така след влизане в сила на заповедта е издаден изпълнителен лист. въз основа на който е образувано изпълнително дело по описа на ЧСИ Галина Николова. Предвид изложеното се прави искане за отхвърляне на предявения иск и присъждане на направените разноски, както и юрисконсултско възнаграждение.

В с.з. представител на ответника не се явява. Представено е писмено становище, в което се поддържат изложените в отговора съображения.

Съобразявайки становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

От приложеното ч.гр.д. №1152/2022 г. по описа на РС Габрово се установява, че същото е образувано въз основа на подадено на 23.06.2022 г. от „Енерго Про Продажби“ АД гр. Варна заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК срещу ЕТ „Маргарита Миндева“ гр. Габрово. Районен съд Габрово е приел заявлението за редовно и допустимо, поради което е издал Заповед за изпълнение №576/30.06.2022 г., с която е разпоредил длъжникът – ищец по настоящото дело да заплати на заявителя – ответник в настоящото производство: сумата 148,84 лв., представляваща главница за незаплатена ел. енергия и мрежови услуги по фактури, издадени в периода 20.09.2018 - 20.11.2018, за обект с клиентски №16000893810, Велковци - Габрово, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението до окончателното изплащане на задължението; сумата 53,17 лв., представляваща мораторна лихва за периода до 09.06.2022 г.; направените разноски в производството - 25 лв. заплатена д.т. и 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Видно от съставената по делото разписка, в продължение на един месец съдебният връчител не е открил длъжника на посочения в Търговския регистър негов адрес – гр. Габрово, ул. „Венец“ №22, вх. Г, ет. 3, ап. 9. Залепено е уведомление, на осн. чл. 47 от ГПК, но в указания в същото двуседмичен срок никой не се явил в съда, за да получи книгата. Затова заповедният съд е приел, че заповедта е редовно връчена на длъжника на 08.09.2022 г., на осн. чл. 50 ал. 2 от ГПК.

Едномесечният срок за подаване на възражение по чл. 414 от ГПК е изтекъл на

10.10.2022 г. и след изтичането му заповедта е влязла в сила на 11.10.2022 г. Затова на 19.12.2022 г. РС Габрово е издал представения по делото изпълнителен лист №771 за сумите по заповедта в полза на кредитора „Енерго Про Продажби“ АД.

Въз основа на издадения изпълнителен лист било образувано изпълнително дело №20237330400083 по описа на ЧСИ Галина Николова, рег. №733 на КЧСИ, с район на действие ОС Габрово. Към исковата молба е приложена покана за доброволно изпълнение до ищцата, връчена ѝ на 26.07.2023 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Предмет на делото е отрицателен установителен иск, с който се оспорват вземанията по изпълнителното основание – в случая заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, за които е издаден изпълнителен лист по ч.гр.д. №1152/2022 г. на РС Габрово и за удовлетворяване на които е предприето срещу длъжника – ищец ЕТ „Маргарита Миндева“ принудително изпълнение по горепосоченото изпълнително дело на ЧСИ Галина Николова. Отричането на съществуването на процесните вземания за главница и лихва е основано на твърдения за погасяването им по давност.

Съдът е приел предявеният иск за допустим, тъй като правото на длъжника в изпълнителното производство да оспори вземането по изпълнението е признато с разпоредбата на чл. 439, ал. 1 във вр. с чл. 124 ал. 1 от ГПК. Искът е средство за защита на длъжника срещу материалната незаконосъобразност на принудителното изпълнение, но при конкретно посочени от закона предпоставки. Оспорването на изпълняемото право от длъжника може да се основава само на факти, настъпили след приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Въз основа на твърденията в исковата молба съдът е приел, че ищцовата страна поддържа становище за изтекла давност към момента на предявяване на иска, т.е. за времето след влизане в сила на заповедта по чл. 410 от ГПК.

Едва в хода на съдебните прения ищцата разви в пълнота тезата си за изтекла давност към момента на образуване на ч. гр. д. №1152/2022 г. по описа на Районен съд Габрово, а именно – на 23.06.2022 г.

Така наведените твърдения и факти от ищцовата страна водят до извод за основателност на първото направеното от ответника възражение за частична недопустимост на предявения иск. Константна е съдебната практика, според която, когато ищецът обосновава правния си интерес от защитата по реда на чл. 439 от ГПК с факти, които са настъпили преди приключване на производството, в което е издаден изпълнителния лист, установителният иск е недопустим.

В разглежданата хипотеза е налице приключило заповедно производство (по ч. гр. д. №1152/2022 г. на Районен съд Габрово, с изтичане на срока по чл. 414 ал. 2 от ГПК

за писмено възражение срещу заповедта за изпълнение по ал. 1 на същия текст, след което тя е влязла в сила (чл. 416 от ГПК).

В случая оспорването на вземането по изпълнението се основава на факти (за периода м. ноември 2018 г. – м. ноември 2021 г.), които са настъпили преди изпълнителната сила на заповедта за изпълнение по 418 от ГПК да се стабилизира окончателно – с изтичане на срока за подаване на възражение по чл. 414 от ГПК, за което длъжникът е уведомен на 08.09.2022 г. Тъй като се касае за търговец, заповедният съд е приложил разпоредбата на чл. 50 ал. 2 във вр. с ал. 1 от ГПК, съгласно които мястото на връчване на търговец е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за редовно връчени.

Следователно, предявеният иск се основава отчасти на факти, които са били известни на ищеца и който е могъл да ги посочи в срока за възражение по [чл. 414 ГПК](#), поради което и оспорването на фактите и обстоятелствата, относими към ликвидността и изискуемостта на вземането, се преклудира. Преклудират се и възраженията срещу основателността на претенцията и отрицателен установителен иск, че длъжникът в заповедното производство не дължи на заявителя сумата, за която е издадена заповедта, е недопустим (така - [решение № 781 от 25.05.2011 г.](#) по гр. д. № 12/2010 г. на ВКС, III г. о., [решение № 6 от 21.01.2016 г.](#) по т. д. № 1562/2015 г. на ВКС, I т. о., [определение № 635 от 30.11.2015 г.](#) по ч. т. д. № 2032/2015 г. на ВКС, I т. о., [решение № 22 от 10.03.2022 г.](#) на ВКС по гр. д. № 1112/2021 г., III г. о., ГК).

Пътят за искова защита остава открит само при наличието на специалните хипотези по [чл. 424 ГПК](#) или [чл. 439 ГПК](#). Новооткритите обстоятелства и доказателства са основание за оспорване на вземането по реда и в сроковете по [чл. 424 ГПК](#). На новонастъпили (настъпили след влизане в сила на заповедта за изпълнение) факти длъжникът може да се позовава при оспорване на изпълнението по [чл. 439 ГПК](#).

Въз основа на изложеното съдът приема, че исковите претенции са недопустими в частта, в която се иска установяване недължимостта на процесните вземания, поради изтичането на давностен срок преди издаване на заповед за изпълнение №576/30.06.2022 г. и изпълнителен лист по ч. гр. д. №1152/2022 г. по описа на Районен съд Габрово.

Доколкото /предвид твърде лаконичното съдържание на исковата молба/ ищцата би могла да поддържа и тезата за изтекла давност след издаване на изпълнителния лист по горепосоченото дело на 19.12.2022 г., съдът намира, че следва накратко да обсъди и тази хипотеза. Погасителната давност е институт, регламентиран в полза на длъжника, който може да се позове на погасителна давност, ако в определен период от време кредиторът бездейства. Законът не регламентира приложимата давност за вземанията, за които е издадена заповед за изпълнение. Съдът приема, че приложимата давност за

парични суми, за които е издадена заповед за изпълнение е общата петгодишна давност при съобразяване разпоредбата на чл. 117 ал. 2 от ЗЗД, съгласно която за парични суми, присъдени с влязло в сила съдебно решение се прилага общата петгодишна давност. При това положение, за да бъде уважена исковата претенция, необходимо е да бъде доказано дали има период, по-дълъг от пет години, без да са предприемани изпълнителни действия. Към датата на приключване на съдебните прения обаче е изтекла малко повече от година от издаване на изпълнителния лист, следователно вземането на ответника не е погасено по давност. Поради това предявеният иск следва да се отхвърли като неоснователен в тази част, която се основава на изтичане на давностен срок след издаване на изпълнителен лист по ч. гр. д. №1152/2022 г. по описа на Районен съд Габрово и образуване на изпълнително дело №20237330400083 по описа на ЧСИ Галина Николова, рег. №733 на КЧСИ, с район на действие ОС Габрово.

С оглед изхода на спора ищцата ще бъде осъдена да заплати на ответника направените от него разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено от съда на основание чл. 78, ал. 8 във вр. с ал. 3 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25 ал. 1 от Наредба за правната помощ. Направените от ищцата разноски остават за нейна сметка.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от ЕТ „МАРГАРИТА МИНДЕВА“, ЕИК:030064973, със седалище и адрес на управление гр. Габрово, ул. „Венец“ №22, представляван от М.Н.М., иск за признаване на установено, че ищцата не дължи на „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД, ЕИК:103533691, със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ 258, Варна Тауърс Г, сумата **148,84 лв.**, представляваща главница за незаплатена ел. енергия и мрежови услуги по фактури, издадени в периода 20.09.2018 - 20.11.2018, за обект с клиентски №16000893810, Велковци - Габрово, ведно със законната лихва от 23.06.2022 г. до окончателното изплащане на задължението, сумата **53,17 лв.**, представляваща мораторна лихва за периода до 09.06.2022 г., сумата **25 лв.** заплатена д.т. и сумата **50 лв.** юрисконсултско възнаграждение, за които е издаден изпълнителен лист №771/19.12.2022 г. въз основа на влязла в сила заповед за изпълнение №576/30.06.2022 г. по ч. гр. д. №1152/2022 г. на Районен съд Габрово и за събирането на които е образувано изпълнително дело №20237330400083 по описа на ЧСИ Галина Николова, рег. №733 на КЧСИ, с район на действие ОС Габрово, като недопустим – в частта, в която се иска установяване недължимостта на вземанията, поради изтичането на давностен срок преди издаване на горепосочения изпълнителен лист, и като неоснователен – в частта, в която се иска иска установяване недължимостта на вземанията, поради изтичането на давностен срок

след издаване на горепосочения изпълнителен лист и образуване на изпълнителното дело.

ОСЪЖДА ЕТ „МАРГАРИТА МИНДЕВА“, ЕИК:030064973, със седалище и адрес на управление гр. Габрово, ул. „Венец“ №22, представляван от М.Н.М., **да заплати** на „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД, ЕИК:103533691, със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ 258, Варна Тауърс Г, сумата **100 /сто/ лева** – юрисконсултско възнаграждение, определено от съда на основание чл. 78, ал. 8 във вр. с ал. 3 от ГПК във вр. с чл. 37 от ЗПП и чл. 25 ал. 1 от Наредба за правната помощ.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд Габрово в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Габрово: _____